

خانم دکتر نیکتا شاهجرایی

است. در این زمینه‌ها با دانشگاه‌های خصوصی خیلی راحت‌تر می‌شود تعامل کرد. برای همین با یک دانشگاه غیر دولتی معتبر کار کردیم.

قطاری که در حال حرکت است

برای کارشناسی ارشد ما یک پروژه پایان‌نامه داریم که ۸ واحد است. برای آن، دو نفر استاد راهنما لازم است. یکی اصلی و دیگری کمکی. ما استاد راهنمای اصلی را ایرانی انتخاب کردیم. ولی کمکی را از کشور مقابل انتخاب می‌کنیم. به دلیل اینکه آنها هم دیگر بعد از مدت زمانی، آرام آرام بتوانند خودشان برگزارکننده دوره باشند. ما همیشه service provider نباشیم. بنابراین گفتیم یک سری از استادهایی که یک پیش زمینه کمی از نانو مواد دارند، بیایند استاد راهنما شوند. بعد تصمیم گرفتیم بیاییم برای اساتیدشان یک دوره آشنایی با نانو مواد اجرا کنیم. شروع دوره‌های training of trainers (TOT) از آن زمان اتفاق افتاد. این دوره را برای فیلیپینی‌ها هم اجرا کردیم

استان تیاگرای اتیوپی، همان‌جا که این دانشگاه قرار داشت، کودتای نظامی رخ داد. وضعیت سیاسی وخیمی بود. کار به جایی رسید که به هیچ‌وجه ما نمی‌توانستیم ارتباط برقرار کنیم. یعنی آنقدر شرایط حساس بود که حتی از طریق رایزمنان هم که می‌خواستیم پیگیری کنیم، در واتساپ به من گفتند اسم آن استان و اسم آن دانشگاه را نیارید. دانشگاه مکله بود. یعنی عملاً نتیجه یک سال و خرده‌ای فراهم کردن مقدمات، بر باد رفت. قبل از کرونا قرار بر این بود که استاد را بفرستیم آنجا به صورت فشرده در چند هفته یک دوره را اجرا کند. به این مدل، به اصطلاح block course می‌گویند. در آن دوره یک مدرک دوجانبه از طرف هر دو دانشگاه به دانش‌آموختگان اعطای می‌شود که به آن Double Degree می‌گویند. از طرف یک دانشگاه غیر دولتی بود که مدرک کارشناسی ارشد را برایشان صادر می‌کرد. اما اساتیدمان ۹۰ درصد از دانشگاه شریف، تهران، بهشتی و تربیت مدرس بودند. اعطای مدرک از دانشگاه دولتی یک مقدار سخت است. چون مراحل اداری آن، خیلی طولانی مدت

”

چند تا از این دوره‌ها به صورت وینار برای کشورهایی مثل فیلیپین، کوبا و اتیوپی برگزار شد که هدف مان در آن بیشتر شبکه سازی، معرفی خودمان و توسعه فناوری نرم بوده است. تصویری که از قدرت و توان علمی ایران در ذهن شان ایجاد می‌کرد، برایمان مهم بود

